

A fantasztikus KLEZMER

Nem mintha nem tudtam volna, mi a Klezmer. Van kazettám, amit az autóban hallgatok, ha nem akarok elaludni vezetés közben, és van CD-m, amit reggelenként teszek fel, ha rossz hangulatban ébredek. Egy perc után már ugrabugrálok és mégiscsak jól kezdődik a nap.

Na de „egte” Klezmer koncerten még nem voltam. Október 10-én végre erre is sor került Koppenhágában a Fekete Gyémánt-ban a zsidó újév „hagyományos” megünneplése alkalmából most másodszer. De ahogy Samuel Rachlin mondta bevezetőül: „minden hagyománynak van egy kezdete”. Rachlin egyébként egyenesen Washingtonból repült Koppenhágába, hogy bemutassa a Budapest Klezmer együttesét a koppenhágai közönségnek. Meg is érdemelték, mert betöltötték a Királyi Könyvtár egész koncerttermét.

A kicsit túl hosszú bevezető és a koppenhágai Mazel együttes méltó bemelegítője után végre színpadra lépett, mit lépett: robbant! Fegyva és csapata. Egy pillanat alatt markukban volt a közönség. Igazi profi módon a tehetség és teljes odaadás szerencsés keverékével nem kellett hozzá sok, hogy magukkal ragadjanak. A lábukban maguktól dobogott a ritmust, a kezek tapssal kísérték a zenét, biztos sokan dúdoltak is, de azt szerencsére nem lehetett hallani.

Inspirálják és stimulálják egymást, A dialógusok és összejátékok tűzijátékszerű sziporkázása szinte követhetetlen a szemnek és fülnek. Úgy tűnik, fáradhatatlannak, de persze óriási rutin és hosszú évek gyakorlása áll a munkájuk mögött. Nem is tudom, hogy kit emeljek ki, hiszen olyan harmónia és együttműködés uralja a zenekart. Azért a hegedűs Gazda Bence virtuozitása mégiscsak szót érdemel, az icipici vékonyka harmonikás Nagy Anna, aki ha természetével nem is, de tehetségével felér a nevéhez. Kohán István klarinétos a világ bármelyik zenekarában megállná helyét. Jávori Ferenc pedig – hát kezdjük ott, hogy megalapította a Klezmert. Összetoborozta ezt a fantasztikus együttest és olyan zenét komponált, hogy még a legedzettebb zeneértők is alig tudták követni a váltásokat. Fantázia, humor, érzelem, energia, egyszóval ÉLET csupa nagybetűvel.

Azt hiszem azon az estén mindenki feldobva ment haza és még sokáig nem tudott elaludni, mert bizsergett a szíve és a fülében visszacsengtek a dallamok. Mit mondjak, felejthetetlen este volt, és aki nem jött el, az holtáig bánhatja, ha csak nem lesz olyan szerencséje, hogy még visszatérnek ide a Klezmerék lehetőleg minél előbb.

Anna Berthelsen